

Toldbeskyttelse vil kun virke til at fastholde den Overkapitalisering af Lønnings- og Prisniveau, der er vort Lands Ulykke. Der straalder ingen Trøst ud af det Program, som er den nuværende Statsministers, og dets Gyldighed bekræftedes jo i Tirsdags, da vi hørte Ministeriets Standpunkt. Og det bekræftedes Dagen efter igen af Venstres Hovedorgan „København“, hvor det som bekendt hedder, at der foreligger for de Konservative den Kendsgerning, at de har paataget sig at medvirke til Nedsikæring, og ordret hedder det videre: Dette er i Virkeligheden i Øjeblikket den eneste politiske Situation, som foreligger. Ja, det er ren Tale til de Konservative, det maa man paaskønne, og efter dette behøver man altsaa ikke fra nogen Side at nære Forventning om, at der skulde indtræde bemærkelsesværdige Afvigelser i Statsministerens eller hans Partis Standpunkt.

Jeg ser nok, at de Konservatives Hovedstadsorganer i Gaar er ellevilde af Beundring over den konservative Sags store Fremgang her paa Rigsdagen. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var da blevet Formand for Udvalget angaaende de Lovforslag, han selv havde fremsat — om de nærmere Omstændigheder er det jo bedst ikke at tale, der er vist ingen Grund til Sejrhyl i den Anledning. En anden Aarsag til Stolthed er den Begivenhed, at Statsministeren blev set bevæge sig over til de Konservatives Pladser, hvor han talte baade med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Pürschel. Ja, saadan kommer man over de smaa Uoverensstemmelser. Men alt dette burde man, synes jeg, have sagt til det ærede Medlem Hr. Ibsen; man burde have sagt ham i rette Tid, at Freden var genoprettet, for medens altsaa den højtærede Statsminister bevægede sig over Salen til den Side, hvor de Konservative sidder, saa gik det ærede Medlem Hr. Ibsen hen i den konservative Højborg og holdt et Foredrag, hvor han fortalte, at Handelsministeren her i Rigsdagen havde gebærdet sig som en Elefant ved et Vade-sted. Jeg synes nok, at de Konservative kunde have orienteret Hr. Ibsen, inden han gik hen og blamerede sig paa den Maade.

Jeg tror derfor meget vel, at den højtærede Statsminister med den nødvendige Styrke i Dag kan foretage den Afvisning, han foretog. Der er vel ingen Tvivl, de Konservative er sikkert paalidelige nok. Deres Aviser kunde jo allerede i Gaar meddele, at den konservative Gruppe havde besluttet at stemme mod mit Forslag til Dagsorden. Om jeg vilde stille et Forslag;

og hvad det indeholdt, vidste de ganske vist ikke, men man havde alligevel besluttet, skrev de, at stemme imod. Og dog maa jeg vel mene, at det Spørgsmaal, vi fremsætter her, er et Spørgsmaal, der vedrører adskillige af de godtroende Vælgere, der stemte med det konservative Folkeparti. Jeg vil derfor gerne, inden jeg fordyber mig videre i den bebudede Modstand mod Dagsordener, fra Partiet selv høre, i hvilken Grad man føler sig tilfreds med den Erhvervs-politik, der føres af den nuværende Regering.

Som man vil forstaa af det, jeg har sagt og af den stillede Forespørgsel overhovedet, kan mit Parti ikke betragte sig som tilfredsstillet ved den Politik, som den nuværende Regering har ført i de svundne ca. 4 Maaneder, og vi ved, at talrige Medborgere, ogsaa udenfor Arbejdernes Kreds, er yderst utilfredse med dens passive Holdning, med dens Ligegyldighed overfor noget saa ødelæggende, som en fortsat Erhvervs-krise maa anses for at være. Hvis det hele ikke var saa sørgeligt og alvorligt, hvis det kun var en politisk Leg, her foregik, hvis det hele kun drejede sig om taktiske Manøvrer, ja, saa kunde vi tage Forholdene med største Ro, sikre paa, at denne Tids Venstrepolitik nok skal øve sin Virkning ude i Folket, ligesom Tiden fra 1920 til 1924 øvede sin Virkning. Men det er desværre andet end taktiske Manøvrer, det er Liv og Alvor, det drejer sig om, det er Menneskeskæbner, der er Indsatsen i den Tilstand, der eksisterer i vort Land. De 78 000 arbejdsløse er levende Medmennesker; er Borgere i dette Land, mindst lige saa gode som den højtærede Statsminister. (Bifald fra Tilhørerpladserne).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige, saafremt de vil overvære Forhandlingen.

Stauning: Derfor voyer vi os altsaa frem og spørger, til Trods for, at den højtærede Statsminister haanligt siger: I kunde spare jer at spørge — og hvis der fremdes ingenting sker, risikerer man, at vi spørger en anden Gang igen. Vi ved, hvad det er, der ligger for, fremsat af den højtærede Regering, som man henviser til som den Krisehjælp, der bydes Befolkningen: 60 Mill. Kr.'s Nedsættelse af Befolkningens Købeevne, Føringelse af Vilkaarene for de allerfattigste, de uslest stillede i vort Land, Bortskæring af enhver Arbejdsløsheds-understøttelse for dem, der har været arbejdsløse længst, Nedsættelse af Leve-